

Het minnespel der maagden

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

D.J. EGGENGOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET MINNESPEL DER MAAGDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D.J. EGGENGOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Werveltien Schepers)	55 jaar
Remmeltien Schepers) drie ongetrouwde zusters	45 jaar
Peuzeltien Schepers)	40 jaar
Boksen Teun — hun oude meesterknecht	60 jaar
Kareltje Mangaren eem bakker	45 jaar
Nella Kornoelje — een actrice	55 jaar
Jonkheer Antoine Heyboer de Gauw tot Snotterveld — een antiquair	35 jaar
Harrie de Hopper — een journalist	30 jaar

INTERIEUR

Kamer op een boerderij. In het midden een tafel met vier stoelen. Aan de wand veel foto's en schilderijen. In de achterwand evt. een bedstede. Verder een kast, een spiegel, een theekastje en een divan. Een raam met wat planten in de vesterbank. Links deur naar achterhuis en uitgang. Rechts deur naar andere vertrekken.

Voor mijn ouders,
Consdorf - Luxemburg, augustus 1980.

EERSTE BEDRIJF

(speelt zich af op een mistige herfstavond, begin november tegen 19.00 uur.

Remmeltien ligt in de bedstede met kiespijn, gekleed in een ouderwets model nachtjapon. Op het haar draagt zij een netje en om het hoofd heeft ze een rode zakdoek gebonden. Telkens drukt zij tegen haar wang en slaakt kreten van pijn. Peuzelden zit op een stoel voor de bedstede en leest haar voor.

Ze draagt een bril en in haar haar een lint. Verder draagt ze een ouderwetse, ietwat kinderlijk aandoende jurk met een schort: Aan de voeten draagt ze eigengebreide sokken en ouderwetse pantoffels.

Ze leest voor op monotone wijze, zo nu en dan ietwat hakkend bij moeilijke woorden — verder in praten wat temerig).

PEUZEL: . . Teder drukte hij haar tegen zich aan. Zij voelde een opkwalling in haar borst en kustte hem. Duurde het één seconde? Duurde het één eeuwigheid? Zij keek naar zijn scherp versneden gelaat, zijn goudgele ogen en een wilde golf van hartstocht beving haar. „Zullen we verdergaan?“, vroeg hij heet... eh nee, vroeg hij hees! Ja, kreunde ze, ja Sjarlès, ik wil je alles geven. Ze voelde alreeds zijn lichaam op het hare en . . .

REMMEL: *(kreunend)* Oei, schei maar uit! Ik kan me d'r toch niet op contresperen! Ik heb zo'n pijn . . . zo'n pijn!

PEUZEL: *(schenkt uit karaf wat brandewijn in een glaasje)* Hier, neem dan nog een slokje brandewijn, dat helpt vast.

REMMEL: Dankje. *(neemt voorzichtig een slokje)*

PEUZEL: *(verwijtend)* 't Is ook wel een beetje je eigen schuld Temmeltien. Al die toffees en repen chocola, die je verstouwt. Dat is nooit goed voor een mens.

REMMEL: Ik kan d'r zo moeilijk nee tegen zeggen. Het lacht me tegemoet als een mokkapunt tegen een suikerpatiënt. *(geeft glaasje terug).*

PEUZEL: Gaat het al wat beter?

REMMEL: De pijn trekt er wel van weg. Zou je mij m'n tabletje voor de stoelgang ook even willen geven, Peuzeltien?

PEUZEL: Natuurlijk! *(pakt uit de kast een tabletje)* Alsjeblieft!

REMMEL: Dankjewel. *(slikt het door).* Als ik er niks voor inneem kan ik in acht dagen niet naar de w.c.

PEUZEL: Maar als je dan geweest bent kunnen Wemeltien en ik acht dagen de w.c. niet gebruiken.

REMMEL: Waar is Wemeltien eigenlijk?

PEUZEL: Ze is aan 't voeren met Boksen-Teun, Ik denk dat ze wel gauw klaar zullen zijn, 't is op slag van zeven. *(bij raam)* Bah, wat een miezerig naar weer is het toch. En d'r komt ook nog een dikke mist

opzetten.

REMMEL: Wat kun je anders verwachten in november!

PEUZEL: (*sluit de overgordijnen*) We hebben in ieder geval een prachtige zomer en een mooie na-zomer gehad.

REMMEL: En we mogen op „de drie Kieften" ook best tevreden wezen. We hadden een goed verbouw en al het hooi mooi droog op de balken. Maar 't is ons Wemeltien nooit goed genoeg.

PEUZEL: Wat wil je mens! Ons Wemeltien is een zure zeurkeutel. Maar kom, ik zal de tafel eens klaarmaken. Anders moet ik daar straks weer wat over aanhoren.

REMMEL: Ons Wemeltien had eigenlijk een kerel moeten zijn dan had ze een ander het leven kunnen vergallen in plaats van het onze.

PEUZEL: (*dekt tafel voor 4 personen: brood, jam, boter, melk*). Kom, kom Rimmelden. Diep in d'r binnenste is ons Wemelden toch echt wel een goeie meid, Ze is een ruwe bolster met een blanke pit.

REMMEL: (*minachtend*) Ik ben bang dat je die blanke pit ten eeuwigen dage niet vinden zult. (*mijmerend*) Als ik prakkizeer over al die kansen die ik in mijn leven voorbij heb laten gaan, dan kan ik mezelf wel voor m'n kop slaan.

PEUZEL: (*snuivend*) Nou, nou Rimmeltien, volgens mij slaan bij jou de stoppen een beetje door!

REMMEL: (*dromerig*) Ik kan alle kerels die mij wat beloofd hebben niet op de vingers van twee handen houden.

PEUZEL: (*spottend*) Dat's nogal wiedes. Jij bent zo'n type dat zich door iedere kerel aan de deur van alles op de mouw laat spelden. (*stopt met brood-snijden: dromerig*) Maar toch heb ik ook wel verlangens Rimmeltien.

REMMEL: (*verbaasd — buigt zich half uit de bedstede*) Jij ook Peuzeltien? En jij leek me altijd zo'n stille in den lande.

PEUZEL: (*gaat zitten, dromerig, broodmes in de hand*) Ik denk vaak . . . ik bedoel, d'r moet toch meer zijn . . . méér voor ons zijn weggelegd dan het leven dat we nu leiden. Wecken, eten, slapen . . . en telkens weer werken, eten, slapen!

REMMEL: (*enthousiast hangend uit bedstede*) Ik denk heel vaak hetzelfde . . . precies hetzelfde zus.

PEUZEL: (*gaat staan*) D'r kan toch best nog eens een kerel komen die hees tegen *mij* fluistert: „Zullen we verder gaan schat?" En ik zou zonder aarzelen zeggen: „Ga maar verder Sjarlès, ga gerust verder". Zijn dat nou rare gedachten, Rimmeltien?

REMMEL: Welnee, helemaal niet!

PEUZEL: (*verlegen frunnikend aan schort*) Soms Rimmeltien hè, . . . soms als ik me zaterdagsavonds op m'n kamertje verschoon, dan . . . dan kleeid ik me helemaal nakend uit en dan ga ik voor m'n spiegelkje staan. Ik ben wel 40 maar ...maar ik zou ook best 39 kunnen zijn en . . . en ook wel 3-8. Ik . . . ik bedoel, m'n borsten staan

nog steeds recht vooruit en ik heb geen bevalling achter de rug dus alles zit bij mij nog op de goeie plaats. Ik ben nog goed geconverseerd zoals ze dat noemen en . . . (*gestommel in achterhuis*).

REMMEL: (*sist*) Ssst! Niks meer zeggen! Daar is Wemeltien. (*valt bliksemsnel terug in kussens*). Wat heb ik een kiespijn, wat heb ik een pijn (*kermt*).

WEMEL: (*op — rode zakdoek om het hoofd, overall, klompen. Zij is een dominerende figuur, die duidelijk de baas is in huis. Zij heeft een scherpe doordringende stem*). Schei toch uit met dat gekerm Remmeltien, 't is je eigen schuld. Je eet veel te veel zoetigheid.

REMMEL: Als bakker Mangaren hier komt stopt hij me van alles toe. Een paar boterkoekjes die uit de verpakking zijn gerold of een lekker krentebolletje dat overgebleven is. En ik vind het zo moeilijk om te weigeren, 't is zo'n aandoenlijk manneke.

WEMEL: En nu zit je met een ontstoken kies. Maar kom in ieder geval aan tafel eten. Als je ia de beddestee blijft eten, kunnen we d'r gif op innemen datje een beker melk over de schone lakens kiepert.

REMMEL: (*komt moeizaam tevoorschijn, slaat omslagdoek om en gaat ineengedoken aan tafel zitten*).

PEUZEL:(*tafel is inmiddels gedekt*) Als Boksen-Teun nou komt, dan kunnen we beginnen. Ik zal de melk vast inschenken.

REMMEL: Wat gek dat hij d'r nog niet is. Als er anders wat te eten valt vliegt Boksen-Teun erop als Paulus op de Corinthiërs.

WEMEL: Hij heeft eigenlijk geen avondbrood verdiend. Hij heeft de hele dag nog geen slag werk uitgevoerd. En maar klagen over z'n breuk waar hij weer zo'n last van had. Waar hij de hele dag uithangt mag Joost weten. Je kunt nog beter een paling bij de staart grijpen dan die kerel. (*gaat zitten*).

PEUZEL: (*zet 3 borden op tafel*) Lieve hemel, ik heb helemaal vergeten om m'n konijntjes te voeren. 'k Zal het direct even doen, die arme stumperds zullen niet weten waar ik blijf. (*af*).

WEMEL: (*korzelig*) De hele dag zit ze hier in huis te dodden en net voor 't eten moet ze die magere scharminkels nog gaan voeren. 't Lijkt hier verdorie wel een huishouden van Jan Steen.

REMMEL: Laten wij maar vast beginnen. Ik heb best trek in een stukje (*ze heeft nog wel last van pijnscheuten — beiden beginnen te eten*).

WEMEL: Dat gezanik van Teun over z'n breuk moet maar eens een keer afgelopen zijn. Ik zal morgen ons Peuzeltien op de fiets naar dokter Krol sturen, dan moet die maar eens een keer naar Teun z'n breuk kijken.

REMMEL: Boksen-Teun heeft altijd al een voorkomen gehad of hij niet helemaal ziek en ook niet helemaal gezond is.

TEUN: (*kleine gedrongen man, kalend. Gekleed in een donker overhemd, te wijde broek met bretels. De broek dreigt steeds af te*

zakken en wordt door Teun voortdurend bij de zakken omhoog gehesen. Hij kijkt pienter uit z'n oogjes en heeft een scherpe, wat hoge stem. Maakt ietwat morsige indruk). Hè hè, daar ben ik dan. (gaat zitten en begint te eten) Ik ben wel wat laat, maar ik moest eerst m'n blaas even legen. 'k Was vandaag ook lang niet goed, 'k had toch weer zo'n verschrikkelijke last van m'n breuk.

WEMEL: (boos) Dat geklier over die breuk van je moet maar eens ophouden. Morgen stuur ik Peuzeltien naar dokter Krol. Die moet je dan maar eens een keer van top tot teen onderzoeken.

TEUN: (schel) Dokter Krol komt niet aan dit lichaam. 't Is een beest van een kerel. Als hij 's morgens met z'n spreekuur begint, dan gooit hij de deur van de wachtkamer open en schreeuwt: Wie wil d'r het eerst geslacht worden!

REMMEL: Maar 't is gevaarlijk Teun. Zo'n breuk kan beklemd raken en dokter Krol zegt altijd: Laat de zon nooit ondergaan over een beklemd breuk.

TEUN: (trots) 't Is ook geen gewone breuk. (trots) 't Is een hernia inguinalis. (koppig) Maar toch laat ik me niet beknijpen en bevoelen door die slager van een dokter Krol. Ik zou hem nog niet eens onze hond toevertrouwen.

WEMEL: (kwaad) Wat ben je toch een eigenwijze ouwe kameel, Teun! Zo'n dokter opereert je even en woepsie . . weg is de breuk.

TEUN: . of woepsie . . dood is Teun. Nee Wemeltien, ik laat niet aan me snijden. Eén foutje van zo'n wit insekt en je ontwaakt aan de verkeerde kant van de narcose. En dan moet je nog twee, drie weken . . . ja, misschien wel een maand op een zaaltje liggen met een stelletje andere patiënten. En wat zijn dat voor mensen? Een zootje ouwe zeveraars die om de haverklap op de pot moeten en me de oren van de kop zaniken met hun kwaaltjes.

REMMEL: Maar dokter Krol kan je in ieder geval een breukband aanmeten. Je zult eens zien wat voor een gemak je daarvan zult hebben.

TEUN: Je denkt toch zeker niet dat ik me iedere dag in zo'n hengstetuig zal hijsen, is het wel? Ik moet gewoon leren leven niet m'n hernia inguinalis. 't Is meer een kwestie van leeftijd. (alle drie eten ondertussen)

WEMEL: (minachtend) Ach, jij met je hernia — kale-tinus! Als je d'r niks aan wilt laten doen, loop er dan ook niet constant 'over te drammen.

TEUN: (snuift een paar keer) Wat ruikt het hier raar. 't Is net of d'r in de keuken iets staat aan te branden.

WEMEL: (en Remmel snuiven ook).

WEMEL: (springt op). Grote griezels, ons Peuzeltien die kippige vleermuis, zet de lammetjespap op 't fornuis en gaat dan doodgemoedereerd die stomme beesten voeren. (vlug af).

REMMEL: (gniffelt stiekum).

TEUN: Hihhi! De kasten zijn vandaag weer laag. Wemeltien zit er zo bovenop.

REMMEL: Zal ik je nog een beetje melk inschenken Teun?

TEUN: Graag. Hoe is 't eigenlijk met je kiespijn Remmeltien?

REMMEL: (*schenkt in*) 't Gaat nu wel weer. Weet je wat mij altijd verwonderd ,heeft Teun?

TEUN: Geen idee!

REMMEL: Dat jij nooit getrouwd bent. Me dunkt, zo'n flinke kerel als jij had toch wel een potige boerenmeid aan de kaak kunnen slaan als je gewild had.

TEUN: Soms wilde ik ook wel Remmeltien maar een andere keer dacht ik weer: Teun jongen, begin d'r niet aan. Haastig trouwen is lang berouwen. Toen ik jong was zei m'n va ook vaak tegen me: je moet eens aan trouwen denken Teun. Ik zei: ik weet niet of ik wel zonder m'n moe kan. Waarop m'n va zei: dan neem je die toch mee. Hij wou d'r ook wel graag af.

REMMEL: (*giechelend*) Teun toch. Je bent me ook een lollige jeneverbes.

TEUN: Eerlijk gezegd leek het huwelijk me niks. Ga maar na. M'n moe was getrouwd met m'n va, m'n grootmoe met m'n grootva. M'n oom met m'n tante! En dan zou ik met zo'n vreemde meid thuiskomen.

REMMEL: Maar d'r zal toch in jouw leven ook wel eens een keer een deerntje geweest zijn waar je helemaal hoteldebotel van werd?

TEUN: Jazeker. Ik ben tenslotte niet van gewapend beton, al denkt Wemeltien dat wel eens. Maar zulke verliefdheden zijn net strovuurtjes en het nadeel van strovuurtjes is dat ze maar heel kort branden.

REMMEL: (*dromerig*) Ik had maar wat graag willen trouwen. Een eigen huisje en een man enne . . . twee kinderen. Een jongen en een meisje, dat had ik graag willen hebben. En 's avonds met z'n beidjes naar bed gaan. Ik zie ons daar al liggen onder de dekens, ineengestremgeld als een lepel en een vork. Het huwelijk, dat lijkt me zo'n prachtige haven.

TEUN: (*spottend*) 't Is me anders nogal een fraaie haven, dat huwelijk! In negen van de tien gevallen wordt de man aan de ketting gelegd en is z'n vrouw de havencommandant. En bij tijd en wijle wordt hij nog gecontroleerd door de havenpolitie, dat is z'n schoonmoeder. Als ik je een goeie raad mag geven Remmeltien, trouw dan nooit. Vrijheid, blijheid zeg ik altijd!

REMMEL: (*korzelig*) Je bent een kerel en die kijken er heel anders tegen aan dan vrouwen.

TEUN: Dat kan wel wezen maar voor een man is het huwelijk net een muizeval. De man is de muis en het meisje is het stukje spek. Zolang je d'r maar omheen blijft trippelen gebeurt er niks maar owee, als je teveel zin krijgt in het stukje spek!

PEUZEL: *(op - teleurgesteld)* Nu had ik nog wel een paar lekkere koude aardappelen voor m'n konijntjes bewaard. Maar denk je nou dat ze 't vreten willen? Ze zitten met z'n beiden achter in 't hok te hopseflopsen.

TEUN: *(adrem)* Hihhi, zou jij dan tevoorschijn komen voor een paar kouwe aardappelen als je aan 't hopseflopsen was?

PEUZEL: *(gaat zitten en begint te eten)* Wat ben je toch een rare rikkepaal Teun. Laat ons Wemeltien het maar niet horen.

WEMEL: *(op — draagt pan met drie borden)* Wat is er? Wat mag Wemeltien niet horen?

PEUZEL: Teun had gekken-praat!

WEMEL: *(minachtend)* Laat Boksen-Teun toch kletsen. Ik luister d'r al sinds jaren niet meer naar. *(zet met een klap de pan op tafel)* 't Zou beter geweest zijn dat jij op de lammetjespap had gelet Peuzeltien in plaats van die vlaamse gaaien te gaan voeren.

PEUZEL: Vlaamse reuzen zijn het en geen . .

WEMEL: *(kortaf)* Dat's één pot nat. De pap was bijna aangebrand. Pak maar een bord Teun dan zal ik je vast opscheppen.

TEUN: *(pakt bord en drukt dit tegen z'n borst)* Bijna aangebrand, zeg je? Ach mens, die pap is helemaal aangebrand! *(buigt zich over de pan)* Kijk maar! De stukken zwart aanbrandsel drijven er bovenop.

WEMEL: *(korzelig)* Stel je niet aan Teun. Die pap is best te eten, geef hier dat bord. *(tracht hem het bord te ontfutselen)*

TEUN: *(houdt bord stevig vast- schel)* Neenee, die rommel eet ik niet. Ik ben geen varken!

WEMEL: Je zult het eten! Hier met dat bord. *(zij trekt aan het bord, Teun laat los en het valt aan scherven uiteen op de vloer of tegen de muur)*. Daar heb je 't al en dat is jouw schuld Teun!

TEUN: Mijn schuld? 't Is jouw schuld. Jij wilt dat ik die smerige pap op zal eten. Maar dat doe ik niet! Nooit of te nimmer.

WEMEL: Teun, Teun, wat moet jij nog een boel leren kereltje.

TEUN: *(adrem)* Jij ook! Lammetjespap koken!

WEMEL: Ik zal de pap aan de kalveren moeten opvoeren. 't Is eeuwig zonde, die kostelijke pap. *(mopperend af)*.

TEUN: Zelf eet ze d'r ook niks van, dat serpent.

REMMEL: *(zoekt de scherven bijeen en werpt die in de turfbak)* Foei toch Teun, zo mag je niet praten. Heb je dan helemaal niks geleerd op school?

TEUN: 't Was eerst de bedoeling dat ik er helemaal niet naar toe zou gaan. M'n va zei: *ons* Teuntje is zo klein, we doen hem niet naar school! 't Is gewoon de moeite niet waard. Hihhi!

ALLEN: *(lachen)*

KARELTJE: *(op gekleed in manchester broek, leren jas, pet op het hoofd. Op z'n buik hangt een leren geldtas. Onder de arm klemt hij een rieten bakkersmand met bakkerswaren)*. Goeienavond volk!

(liefjes) Dag Remmeltien.

ALLEN: Dag Mansgaren.

REMMEL: *(staat op — blozend)* Dag Kareltje. *(bij hem)* Je bent nog laat langs de weg. Anders ben je hier zo tegen een uur of vijf en 't is nu al bijna half acht.

KARELTJE: Door dat slechte weer en die mist wil m'n motorfiets slecht starten. Ik zal d'r straks als ik thuis ben eens even naar kijken.

REMMEL: *(legt hand op zijn arm)* Wil je misschien eventjes gaan zitten Kareltje. En zal ik je dan een lekker glaasje melk inschenken?

KARELTJE: Vriendelijk dank Remmeltien maar ik ben eigenlijk al veel te laat. Ons moeke zal niet weten waar ik blijf. Ze zit vast en zeker met 't eten te wachten. Ze zou vanavond stampot-boerenkool klaarmaken met een lekker speklapje d'r bij. Dat is mijn lievelingskostje.

TEUN: 't Klinkt in ieder geval heel wat beter dan aangebrande lammetjespap.

REMMEL: *(teleurgesteld)* Oh . . . nou ja . . dan moetje 't zelf maar weten. *(gaat langzaam zitten)*

KARELTJE: Dat moet jij je niet aantrekken Remmeltien. Ik bedoel . . . ik had nog wel een verrassing voor je. Ik . . ik wou je eigenlijk wat vragen en . . . *(stokt en kijkt naar Peuzeltien)*.

TEUN: *(spottend)* Als je 't mij vraagt, dan krijgt de muis teveel zin in het stukje spek.

PEUZEL: *(staat op — de wenk begrijpend)* Ik zal Wemelden vragen wat we vandaag nodig hebben Mansgaren. Ga je mee Teun?

TEUN: *(die nog smakelijk zit te eten)* Ikke? Meegaan naar Wemelden? Hoe minder ik dat mens met haar gezicht als een oceaandepressie zie, hoe liever het mij is!

PEUZEL: *(trekt Teun van zijn stoel)* Lig niet te emmeren Teun. Je moet een ontluikende romance altijd kans geven om op te bloeien.

TEUN: *(met brood nog in z'n handen, meegesleurd door Peuzeltien — tot Kareltje)* Voor datje te ver gaat moetje één ding goed bedenken Mansgaren. Een vrouw is net een paddestoel. Als je de verkeerde treft dan kun je d'r kapot aan gaan.

PEUZEL: Ach, schiet toch op. Jij, ouwe mummelaar. *(samen af)*.

KARELTJE: *(bij Remmeltien)* Voel jij je niet lekker, Remmelden?

REMMEL: 'k Heb de hele dag last van kiespijn. Maar 't gaat momenteel al heel wat beter.

KARELTJE: En ik heb je nog wel een paar lekkere amandelspeculaasjes bewaard. Alsjeblieft! *(haalt uit z'n mand twee speculaasjes)*

REMMEL: Dankjewel Kareltje. *(moffelt ze weg in haar nachtpon)* Ons Wemeltien mag het niet zien. Ze vindt toch al dat ik veel te veel snoep.

KARELTJE: *(schalks)* En wat krijg ik nu van je?

REMMEL: Een neus-wrijfknijp?

KARELTJE: *(opgewonden)* Jaja, een neus-wrijfknijp! *(steekt zijn neus in haar richting)*

REMMEL: *(koket)* Eerst even kijken of er niet iemand is die ons kan afloeren. *(kijkt om de hoek van de deur)* Niemand te zien. *(beiden wrijven nu hun neuzen tegen elkaar onder het slaken van kreetjes en liefkozende woordjes).*

TEUN: *(op)* Ik heb het altijd wel gedacht Mansgaren. Jij bent geen warme maar 'n gloeiend-hete bakker! Hihhi.

BEIDEN: *(deinsen ontzet achteruit)*

TEUN: *(pakt z'n melk van de tafel)* Ik ben al weg hoor, 'k had alleen m'n melk vergeten. Laat je door mij niet ophouden. *(bij deur)* Voordat ik ga, zal ik jou nog even mijn definitie van „trouwen" geven. *(plechtig)* Trouwen betekent: het hebben van de zaak, is het einde van 't vermaak. Hihhi. *(af)*

REMMEL: *(stampvoet)* Zou je hem nou niet. 'k Wil wedden dat hij ons heeft af staan luisteren achter de karnton in 't melkkamertje.

KARELTJE: Laat je goeie humeur toch niet vergallen door die onbedreemde grijsaard van een Boksen-Teun.

REMMEL: Soms denk ik wel eens dat hij wat meer van me wil dan eh .

KARELTJE: Haal je nou geen spokerijen in je hoofd Remmeltien. Zo'n ouwe bok als Boksen-Teun heeft z'n kruit al lang verschoten. Ik zei daarnet dat ik nog een verrassing voor je had, weet je nog wel? Voor aanstaande zaterdag heb ik twee kaarten kunnen bemachtigen voor de jaarlijkse uitvoering van de fanfare „de Veengalm". Nu wou ik vragen of jij . . of jij misschien zin hebt om mee te gaan enne . . .

REMMEL: *(verbaasd)* Ikke?! Maar je nam je moe toch altijd overal mee naartoe?

KARELTJE: *(vlug)* Dit weekend komt de zuster van m'n moe, tante Jo uit Jipsingboertange, bij ons logeren. Toen moe zei dat ze daarom niet mee ging heb ik direct aan jou gedacht Remmeltien. Zou je willen?

REMMEL: Graag Karelkje, heel graag. Ik heb zo goed als nooit eens een uitgang of een verzetje. We leven hier op „de drie Kieften" als een stelletje onbestorven weduwvrouwen met alleen Boksen-Teun om naar te kijken. *(minachtend)* En die weet ook nergens van. Zijn naam is al sinds mensenheugenis haas.

KARELTJE: Ik haal je dan zaterdagavond om kwart over zeven af op m'n motorfiets.

REMMEL: *(opgewonden)* Ik zal mezelf heel mooi maken Karelkje. Ik doe m'n nieuwe schoenen aan met hoge hakken. En m'n groene jurk met paarse rozen. Dat is een hele mooie, ze heeft van boven flappen en van onderen flappen. *(blozend)* Doe je ogen eens dicht Karelkje!

KARELTJE: *(doet dit)*

REMMEL: *(geeft hem voorzichtig een kuise zoen).*

KARELTJE: *(strijkt als „verwezen” langs zijn wang)* Remmeltien toch.

'k Heb nooit geweten dat kussen zo lekker kon zijn. *(grijpt haar stevig vast en omhelst haar hartstochtelijk)*

REMMEL: *(giechelend)* Karelkje, Karelkje! Ga niet te ver.

KARELTJE: *(gromt)* Pas op lekker dier! Ik sta niet meer voor mezelf in.

WEMEL: *(op)* Ahum! *(nadrukkelijk)* Hum-hum!

BEIDEN: *(laten elkaar verschrikt los).*

WEMEL: Zozo Mansgaren, dus jij bezorgt je klanten nog wel iets anders dan alleen maar tarwebrood en pakjes beschuit?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto